

[Indenrigsministeren.]

bejdsdelingen mellem de forskellige sygehuse op til undersøgelse og i denne forbindelse også beskæftige sig med arbejdsdelingen mellem læger i almen praksis, speciallæger og sygehuse og herunder undersøge mulighederne for en forbedring af visitationen.

Hertil vil jeg gerne sige, at den samlede sygehusplanlægning, som efter den nye sygehuslov nu skal foretages rundt om i amtterne på basis af vejledende retningslinjer fra indenrigsministeriet, netop først og fremmest vil komme til at dreje sig om fastlæggelse af en hensigtsmæssig opgavefordeling mellem de enkelte sygehuse og mellem sygehusvæsenet og læger i almen praksis eller specialpraksis samt andre personalegrupper beskæftiget i sundhedsvæsenet uden for sygehusvæsenet. Der må forventes en vidtgående funktional samordning både af de eksisterende sygehuse og af sygehusvæsenet og den praktiserende lægetjeneste m. m.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at de vejledende retningslinjer fra indenrigsministeriet, som er resultatet af et indgående arbejde i et ekspertudvalg, senere forelagt som foreskrevet efter sygehusloven for sygehusrådet, forventes at blive udsendt i løbet af nogle dage, hvorefter det vil være op til de enkelte amtsråd at tage disse spørgsmål op med henblik på indarbejdelse i planerne. Den her omtalte udvikling inden for sygehusområdet vil næppe blive fremmet yderligere ved, at disse spørgsmål henvises til fornyet udvalgsbehandling, og vil i øvrigt nu primært være en amtskommunal sygehusplanlægningsopgave.

I bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning har forslagsstillerne dernæst peget på, at det foreslåede udvalg skal beskæftige sig med samarbejdsforholdene på sygehuse.

Hvad angår samarbejdsformerne mellem de ledende læger inden for kommunernes sygehusvæsen, kan jeg sige, at dette spørgsmål vil blive berørt i de vejledende retningslinjer for amternes sygehusplanlægning, som jeg omtalte for lidt siden. Der er vel i øvrigt ingen tvivl om, at udviklingen peger henimod en mere demokratisk ledelsesform, men det er vel et spørgsmål, om dette overhovedet er et problem, som bør behandles i et statsligt etableret udvalg. Det altover-

vejende flertal af vore sygehuse er kommunale institutioner. Det forekommer umiddelbart mere hensigtsmæssigt, at spørgsmålet tages op af de sygehusejende kommuner og personaleorganisationer. På denne baggrund ville jeg finde det mere naturligt, om initiativ kom fra sygehusejerne, dvs. amtskommunerne, eller fra personaleorganisationerne.

Dernæst har forslagsstillerne rejst spørgsmålet om lægevæsenets sikkerheds- og kontrolbestemmelser samt embedslægeordningen. Efter min opfattelse kan de nugældende bestemmelser om medicinalpersoners pligter og ansvar og det hertil knyttede kontrol- og tilsynssystem ikke siges at virke på en sådan måde, at der skulle være særlig grund til at tage disse bestemmelser op til undersøgelse og revision. Folketinget beskæftigede sig med lægeloven så sent som i 1970, uden at man tog disse bestemmelser op til behandling og revision.

Med hensyn til spørgsmålet om en modernisering og effektivisering af den eksisterende embedslægeordning kan jeg oplyse, at indenrigsministeriets kommission vedrørende den offentlige hygiejne m. m., der afgav betænkning i november 1970, har stillet forslag til en nyordning af embedslægevæsenet, og at der i betænkningen er indeholdt et konkret udformet forslag med bemærkninger til afløsning af embedslægeloven af 1914.

Forslaget, der går ud på en samling af embedslægerne under amtskommunerne, vil, hvis det gennemføres, betyde en tiltrængt modernisering af embedslægevæsenet. Da forslaget har en nær sammenhæng med kommissionens øvrige forslag om en nyordning af sundhedskommissionernes forhold m. m. og dermed med den fremtidige lokale og regionale struktur for forureningsbekæmpelsen, vil forslaget først kunne fremsættes, når forureningsrådet har fremlagt sine forslag vedrørende denne struktur.

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt lægernes kollegiale vedtægter virker hæmmende på en nyudvikling af lægevæsenets organisation og samarbejdsforhold, skal jeg kun bemærke, at det forekommer noget tvivlsomt, hvilken adkomst et statsligt udvalg kan have til at undersøge andet og mere end spørgsmålet om, hvorvidt og på hvilke punkter lægernes kollegiale vedtæg-